

و شکره نامه

يوم الله ۱۲ فروردین

دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم
روابط عمومی

یوم الله ۱۲ فروردین روز تجلی انوار الهی

ایامی که به خداوند تعلق دارند

روزگار شقاوت و شرارت آنان خاتمه می‌یابد. این هلاکت و زبونی و خفت و خواری می‌تواند درس آموز و پنددهنده و بیدارکننده باشد. در واقع هریک از ایام الله نسیمی از کوی جانان است که روان‌های مقاوم، مبارز و مؤمن را نوازش می‌دهد یا آنکه توفانی است از مبدأ قهاریت الهی که به همه هشدار می‌دهد و اقشار گوناگون را متنبه می‌کند.

یادآوران این لحظات پرشکوه متکی به سنن الهی هستند. فرستادگان خداوند، انبیای بزرگ و اولیای حضرت حق تعالی موظفند مردم را متوجه ایام الله کنند. خداوند متعال، به حضرت موسی علیه السلام را امر می‌فرماید: «وَذَكِّرْهُمْ بِأَيَّامِ اللَّهِ؛ (۱) این قوم را متوجه ایام الله بنما (روزهای خداوند را به یادشان بیاور).

حضرت علی علیه السلام فرموده‌اند: «خداوند بندگانی دارد که در گوش جانشان زمزمه می‌کند و در درون عقل‌شان با آنان سخن می‌گوید. آنان چراغ هدایت را با نور بیداری در گوش‌ها و دیده‌ها و دل‌ها برمی‌افروزند. و روزهای خدایی را به یاد می‌آورند (يَذَكِّرُونَ بِأَيَّامِ اللَّهِ) و مردم را از عظمت خداوند بیم می‌دهند.» (۲)

آن امام همام در نامه‌ای به میثم بن عباس کارگزار مکه می‌نویسد: «اما بعد فأقم للناس الحج و ذكِّرْهُمْ بِأَيَّامِ اللَّهِ؛ (۳) بعد از یاد خدا و درود، برای مردم حج را برپای دار و روزهای خداوند را به یاد آنان بیاور، زیرا اگر این تذکرات و هشدارها صورت نگیرند، چه بسا قوای شیطانی، هواهای نفسانی و غرایز حیوانی بر سرشت و خرد آدمی یورش آورند و انسان را از درجه ملکوتی به سوی باتلاق فساد و خلاف سقوط دهند و زمینه‌های وزیدن گردبادی بزرگ و عذابی آسمانی را فراهم نمایند.

ابن ابی‌الحدید، شارح نهج البلاغه می‌نویسد: ایام الله

برخی ایام و روزهای سال از ویژگی والایی برخوردارند. اگرچه در تمامی لحظات و در مسیر تاریخ حیات انسان‌ها، پیوسته لطف و عنایت الهی جاری و ساری است، ولی گویا در زمان‌های خاص، ظهور مشیت الهی و تجلی جنبه‌های رحمت و فضل پروردگار افزون‌تر و بهتر و بیشتر از اوقات دیگر قابل درک و لمس و مشاهده است. این فرازهای فروزان تاریخی را با الهام از قرآن و روایات می‌توان به «ایام الله» تعبیر کرد. واژه‌ای که حاوی بار محتوایی وسیعی است، نویدهای نورانی را به همراه دارد و روزه‌هایی از امید و نشاط را به روی بندگان شایسته می‌گشاید، ضمن اینکه برای تبهکاران، جفاکاران و جرثومه‌های فساد و زمامداران خودسر با نقت، تلخی، ذلت و حقارت توأم است.

ایام الله، روزهای بزرگ، سرنوشت‌ساز و حیات‌آفرینی هستند که برای امت‌ها رقم زده می‌شوند. در این روزها حتی اگر شاهد ناگواری‌های نگران‌کننده‌ای هم باشیم، باید بدانیم که خداوند می‌خواهد از پس سختی‌ها و استقامت‌ها و مقاومت‌ها و از لابه‌لای سنگلاخ‌های به ظاهر خشن، جویبارهایی از نعمت‌های خود را به سوی دشت‌های تشنه انسان‌ها جاری نماید. به روزهایی که در آن‌ها ملتی از یأس، ظلمت، فساد و ستم نجات می‌یابد و دریچه‌هایی از عدالت، شکوفایی معنوی و فرهنگی، رشد و تعالی انسانی و رهایی از یوغ اسارت‌های گوناگون به رویش گشوده می‌گردد، یوم الله گفته می‌شود. یوم الله از جهتی عبرت‌آموز نیز هست، زیرا خودکامگان، جباران و ستمگران در این اوقات به هلاکت می‌رسند و

آغاز شد، یعنی مهرماه سال ۱۳۴۰ تا ۲۲ بهمن ۱۳۵۷ که این خیزش دینی به پیروزی شکوهمندی نایل گشت، این حرکت مقدس بحران‌ها، فرازها و فرودهایی را طی کرد و هر بار که گزندی متوجه آن می‌گردید، به لطف خداوند، تدبیر خردمندان، صادقانه و هوشمندانه امام خمینی، فداکاری انسان‌های مؤمن و مبارز خنثی‌گردید. به همین دلایل بود که امت مسلمان موفق شد تحت هدایت و رهبری مردی از سلاله خاندان عصمت و طهارت، از ظلمت‌هایی که طاغوت و اعوان و انصارش به وجود آورده بودند به سلامت عبور کنند و به‌رغم تحمل زجرهای شدید، شکنجه‌های طاقت‌فرسا، حبس‌های آزاردهنده و فشارهای سیاسی فرهنگی ناشی از اختناق رژیم ستم‌شاهی؛ به وادی نور و رحمت گام نهد.

بدیهی است اطاعت مردم از تعالیم و رهنمودهای حیات‌بخش رهبر کبیر انقلاب در صحنه‌های خون و شرافت و عرصه‌های حماسه و مقاومت، موجب گردید زمینه برای ظهور روزهایی ویژه یا ایام‌الله در روند این حرکت سترگ فراهم شود و روزها و مناسبت‌های حرکت‌آفرینی چون ۱۵ خرداد ۱۳۴۲، ۱۷ دی ۱۳۵۶، شهریور ۱۳۵۷، ۱۲ بهمن ۱۳۵۷ و سرانجام ۲۲ بهمن ۱۳۵۷ به وجود آیند. این روزها قله‌هایی هستند که بر صلابت و اقتدار و قداست انقلاب اسلامی می‌افزایند.

با پایداری، ایثار، بصیرت و معرفت مردم و روشننگری‌های امام خمینی و مقام معظم رهبری، ایام مبارک دیگری نیز پدید آمدند. امام خمینی در فرازی از بیانات خود در جمع روحانیان تبریز در ۱۸ شهریور ۱۳۵۸ فرمودند: «۱۵ خرداد هم از ایام‌الله بود که یک ملت ایستاد در مقابل یک قدرت و کاری کرد که پنج ماه تقریباً حکومت نظامی شد. همان جا مبدأ پیروزی ملت است. ۱۷ شهریور هم

شامل اوقاتی است که نعمت‌های الهی به سوی جامعه سرازیر می‌گردد و نیز مربوط به روزهایی است که خداوند می‌خواهد از گردنکشان و زالوصفتان انتقام بگیرد. بنابراین ایام‌الله همه جنبه تشویقی و رغبت‌آمیز دارد و هم می‌تواند افراد را از طغیان‌گری برحذر دارد و نوعی هراس و خوف در اشخاصی به وجود آورد که می‌خواهند حریم الهی را در نظر نگیرند. (۴)

علامه سید محمد حسین طباطبایی رحمته‌الله‌علیه، حکیم معاصر، مفسر قرآن، نیز ذیل تفسیر آیاتی که ایام‌الله و یوم‌الله اختصاص دارد، مرقوم نموده است: «منحصر نمودن روزهایی به این عناوین بدان جهت است که در این ایام فرمان الهی و امر خداوند چنان هویدا است که دیگر برای فرامین غیرخدایی مجال ظهور و عرض اندامی باقی نمی‌ماند. ایام‌الله، زمان‌ها و شرایط و موقعیت‌هایی است که نشانه‌های قدرت و عظمت خداوند کاملاً آشکار می‌گردند. در این روزها اسباب‌های دیگر از کار می‌افتند. هنگامی که اقوام گناهکاری چون قوم نوح، عاد و ثمود دچار عذاب الهی و هلاک شدند، قهاریت و قدرت الهی ظاهر گردید و مشخص کرد که عزت و سربلندی به خداوند تعلق دارد. روزی که حضرت نوح و اصحابش با عنایت خداوند از آن توفان سهمگین نجات یافتند و از کربی عظیم عبور کردند یا حضرت ابراهیم خلیل علیه‌السلام از گزند آتش و حریق‌هایی که نمرودیان برافروخته بودند رهایی یافت، ایام تجلی نعمت‌های الهی بود. در احادیث هم آمده است ایام‌الله یعنی هنگامی که موهبت‌های حضرت باری تعالی بروز می‌یابد. (۵)

قله‌های انقلاب از طلوع تا تابش

از زمانی که نهضت اسلامی ایران به رهبری امام خمینی

است از بزرگ‌ترین اعیاد مذهبی و ملی ماست. ملت ما باید این روز را عید بگیرند و زنده نگه دارند. روزی که کنگره‌های قصر ۲۵۰۰ ساله حکومت طاغوتی فرو ریخت و سلطه شیطانی برای همیشه رخت برپست و حکومت مستضعفین که حکومت خداست به جای آن نشست. ای ملت عزیز که با خون جوانان خود حق خود را به دست آوردید، این حق را عزیز بشمرید و از آن پاسداری کنید.» (۸)

روز تثبیت نظام اسلامی

روز دوازدهم فروردین زمان بروز شخصیت واقعی مردم مسلمان ایران، روز بعثت انقلاب اسلامی و به ثمر نشستن خون هزاران شهیدی است که زمینه‌ساز برقراری نظامی دینی و مردمی در ایران بودند. این یوم‌الله سرآغاز حیات واقعی نهضتی اسلامی به رهبری امام خمینی و نخستین گام در راه استقرار جمهوری اسلامی متکی بر آزادی واقعی مردم بود. در این روز فرخنده، حامیان راستین خیزش اسلامی و معاندین آن معرفی شدند. انقلابیون و مرفهین بی‌درد و فروخفتگان در بستر غفلت و جهالت و جمود، در چنین روزی از یکدیگر تفکیک گردیدند.

امام خمینی فرمودند: «مبارک باد بر شما چنین حکومتی که در آن اختلاف نژاد، سیاه و سفید و ترک و فارس و کرد و بلوچ مطرح نیست. همه برابرند و فقط کرامت در پناه تقوا و برتری به اخلاق فاضله و اعمال صالحه است و تفاوتی بین زن و مرد و بین اقلیت‌های مذهبی و دیگران در اجرای عدالت نیست. طاغوت دفن شد و طغیان و سرکشی به دنبال او دفن می‌شود و کشور از چنگال دشمن‌های داخلی و خارجی و چپاولگران و غارت‌پیشگان نجات می‌یابد. اینک شما ملت شجاع،

از ایام خدایی بود که یک ملت، زن و مردش، جوان و غیرجوانش ایستادند و خون دادند برای احقاق حق. روز خداست ۱۷ شهریور. باید متذکر باشید این ایام‌الله را - چنان که کردید - برای اینکه آدم‌سازند. این ایام الهی است که ملت ما را بیدار می‌کند. آن روزی که این خبیث (محمدرضا پهلوی) فرار کرد از ایام‌الله است که یک ملتی که هیچ نداشت یک قدرت را شکست، به طوری که نتوانست بماند. یکی از ایام بزرگ خدای تبارک و تعالی آن شبی بود که کودتا کردند، اعلام حکومت نظامی شد که روز هم کسی بیرون نیاید. آن شب بنا داشتند تمام سران قوم را بکشند و تصفیه کنند تا تمام بشود کار. خدا نخواست. آن قیام نورانی ملت متعهد الهی بود و ایام‌الله بود. این را از یاد نبرید که تمام چیزها را جمع کردند و تمام کیدها را درست کردند برای اینکه در یک شب بریزند و کودتا کنند. خدا نخواست. این یکی از ایام‌الله بود که شما ملت شریف نورانی با قلب‌های پر از ایمان نترسیدید و آن روز ریختید به خیابان‌ها و خنثی شد آن چیزی که آن‌ها می‌خواستند. خدای تبارک و تعالی به داد این ملت رسید و آن روز یکی از ایام‌الله بزرگ است.» (۶)

امام در سخنانی دیگر یادآور گردیدند: «شما (افسران نیروی هوایی) که از نظامی‌ها بودید، این ارزش را بیش از دیگران عرضه کردید که از طاغوت بریدید و با اسلام پیوند کردید. آن روز را هم باید یوم‌الله حساب کنیم. روزی که خدای تبارک و تعالی شما برادران و شما نیروی عظیم انسانی را در آن روز بسیج کرد و شما اطاعت کردید از خدای تبارک و تعالی و به آغوش اسلام آمدید. قدر آن روز را همه می‌دانیم...» (۷)

امام از روز دوازده فروردین ۱۳۵۸ نیز چنین یاد کردند: «صبحگاه ۱۲ فروردین که روز نخستین حکومت الله

سرکردگان کفر و الحاد و زمامداران جفاگستر جهانی که پیوسته در بوق‌های تبلیغاتی خود دمیده بودند که هیچ ملتی قادر نخواهد بود و نباید بتواند سرنوشت خود را در اختیار گیرد و بدون تکیه به ابرقدرت‌های شیطانی پا به عرصه حیات فرهنگی، سیاسی و اجتماعی نهد، با تلاش‌های مذبحخانه و حيله‌های گسترده کوشیدند از استقرار این نظام نوپای اسلامی جلوگیری به عمل آورند، غافل از اینکه این خیزش از عالم قدس و ملکوت حمایت شد و میراثی از بعثت نبوی، خروش علوی، حماسه حسینی و معارف و مکارم جعفری را با خود به همراه آورد و به همین دلیل هر روز که می‌گذرد تابندگی و فروزندگی آن، سرزمین‌ها و جوامعی را برای مقابله با سرطان سلطه بسیج می‌کند.

رأی ۹۸.۲ درصد مردم ایران به جمهوری اسلامی پیرو فراخوانی امام خمینی صورت گرفت که فرمودند: «رأی من جمهوری اسلامی است و من تقاضا دارم کمک کنید به اسلام، کمک کنید به کشور خودتان، کمک کنید به ملت خودتان و به جمهوری اسلامی رأی بدهید... همه شما موظفید که بروید و رأی بدهید، آزادید در رأی دادن، لکن من رأیم جمهوری اسلامی است و هر مسلمی هم رأیش جمهوری اسلامی است.» (۱۰)

این اطاعت از رهبری، خاری گردید در چشم دو ابرقدرت آن زمان، از این رو در صدد برآمدند تا با برپایی فتنه‌ها و آشوب‌هایی در گوشه و کنار کشور از جمله کردستان، گنبدکاووس و بعد هم جنگ تحمیلی رژیم بعثی عراق علیه جمهوری اسلامی ایران، مسئله اصلی را در لابه‌لای جنگ، خونریزی و ناامنی پایمال نمایند تا پیش درآمدی باشد بر تجزیه و از هم‌پاشیدگی نظام اسلامی، اما مشاهده کردیم که زنجیره این نیرنگ‌ها و توطئه‌ها با

پاسداران جمهوری اسلامی هستید. باید این ارث الهی را با قدرت و قاطعیت حفظ کنید و باید مقدرات خود را به دست گیرید و مجال به فرصت طلبان ندهید و به قدرت الهی که مظهر آن جماعت است، قدم‌های بعدی را بردارید.» (۹)

همه‌پرسی ۱۲ فروردین ۱۳۵۸ و حضور اکثریت قریب به اتفاق مردم (متجاوز از ۹۸ درصد) در تعیین سرنوشت خویش که منجر به برقراری نظام نوین جمهوری اسلامی ایران - نه یک کلمه کم و نه یک کلمه زیاد - گردید، در واقع مهم‌ترین تحول در تاریخ معاصر ایران بعد از پیروزی انقلاب اسلامی در ۲۲ بهمن ۱۳۵۷ به شمار می‌رود. با تثبیت نظام اسلامی در این روز سیر صعودی نفوذ و گسترش انقلاب اسلامی شتاب افزون‌تری به خود گرفت.

امروزه کمتر کسی است که به نقش تعیین‌کننده این نهضت اسلامی در جهان اسلام واقف نباشد و نداند که این حرکت تا چه حد در رشد و شکوفایی خیزش‌های جوامع بشری سهیم است و تا چه میزان ملت‌ها را برای مبارزه با استبداد و تجاوز و سلطه، بیدار و هوشیار می‌کند. این خورشید درخشان و تابنده که در بهمن ۱۳۵۷ از افق ایمان و معنویت هویدا شد و در ۱۲ بهمن ۱۳۵۸ پرتوافشان گردید و باعث باروری و شکوفایی بوستان‌های فضیلت و کرامت انسانی گشت و به آنان رهایی از تاریکی جهل و جور را نوید داد، در روند پدیدار شدن جلوه‌های توحیدی و استقرار حاکمیت ارزش‌های الهی بر ایران و گسترش روزافزون آن نقش مؤثری را ایفا کرد و قلمروهای افتخارآفرینی را پیش روی امت مسلمان روشن ساخت، به نحوی که استکبار جهانی را دچار حیرت و شگفتی ساخت.

ایران در این روز خجسته با حرکتی رعدآسا و پرتین به جمهوری اسلامی ایران آری گفت، رأی سبزاو، شادابی، خرمی و شکفتن شکوفه‌های فرزاندگی و فضیلت را به همراه آورد و حرکت بی نظیر در مسیر تاریخ ایران پدید آمد. امام خمینی فرمودند: «من در این روز مبارک، روز امامت امت و روز فتح و ظفر ملت، جمهوری اسلامی ایران را اعلام می‌کنم. به دنیا اعلام می‌کنم که در تاریخ ایران چنین فراندومی سابقه ندارد که سرتاسر مملکت با شوق و شغف و علاقه به صندوق‌ها هجوم آورده و رأی مثبت خود را در آن ریخته و رژیم طاغوتی را برای همیشه در زباله‌دان تاریخ دفن کرده باشند.

من از این همبستگی بی‌مانند که جز مستی ماجراجو و بی‌خبر از خدا، همه و همه به ندای آسمانی «وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا» (۱۳) لپیگ گفتند و با تقریباً اتفاق آراء به جمهوری اسلامی رأی مثبت دادند و رشد سیاسی و اجتماعی خود را به شرق و غرب ثابت کردند، تقدیر می‌کنم. (۱۴)

با توجه به دیانت مردم ایران و حرکت آنان براساس تعالیم اسلامی و اینکه رهبری نهضت در اختیار فقیهی عالم، مرجعی عالیقدر و زعیمی والاتبار بود، طبیعی‌ترین مسئله‌ای که می‌توانست در تغییر نظام سیاسی کشور صورت گیرد، تبدیل تشکیلات شاهنشاهی به نظامی دینی و مردم‌سالار بود.

در قطعنامه‌های ایام تاسوعا و عاشورای سال ۱۳۵۷ و دیگر راه‌پیمایی‌های میلیونی که هرکدام انتخاباتی در شرایطی حماسی و با حضور اقشار گسترده مردم به شمار می‌رفت، به‌کرات و به صورت خودجوش روی رهبری امام خمینی و شکلی اسلامی نظام سیاسی تأکید شده

رهبری قاطع امام خمینی و فداکاری و مقاومت امت خداجو و مبارز و شجاع از هم گسست و مردم در صفی واحد و با بنیانی مرصوص در برابر تمام مشکلات و دشواری‌ها ایستادند و چون هدفی مقدس داشتند و با یکدیگر متحد شدند و پیرو رهبری بودند، از فزونی و تجهیزیات دشمن و مکاید آنان بی‌می به دل راه ندادند که: «كَمْ مِّن فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ». (۱۱) چه بسا که گروه‌های اندک به اذن خداوند بر طوایفی کثیر غلبه یابند. آنان هیچ‌گاه از لطف و رحمت الهی ناامید نمی‌گردند که قرآن می‌فرماید: «وَلَا تَيَأْسُوا مِن رُّوحِ اللَّهِ» (۱۲): از روح الهی مأیوس نگردید.

همبستگی بی‌مانند و شکوهی کم‌نظیر

ملت مسلمان ایران در ایام حاکمیت طاغوت سال‌هایی آمیخته به اختناق و ستم و زورگویی را سپری کرد. سال‌هایی که هرگونه فریادی را در گلو خفه می‌کردند و فضایی مخوف، منجمد و عاری از هرگونه رویش و تکاپوی فکری و معنوی را بر خانواده‌ها حاکم کرده بودند، اما ناگهان آذرخش الله‌اکبر در این کویر سیاه بر بام خانه‌ها شعله زد و با انفجار فریاد فرحزای الله‌اکبر، شب فرعونیان و نمرودیان به پایان رسید. بارش تکبیر که نوید طراوت و رشد و شکوفایی بود، بعد از قرن‌ها قحطی، بوستانی معطر از استقلال و آزادگی را در پرتو جمهوری اسلامی به ارمغان آورد.

بدین‌گونه در آینه سرخ شهادت که به بلندای قامت سروگون اسوه‌های ایثار بود، کرامت، عزت و شرافت خویش را مشاهده کردیم و سرانجام تجسم عینی آن فریادها، شعارها، خواستن‌ها، مقاومت‌ها و مبارزات، در دوازدهم فروردین سال ۱۳۵۸ تجلی پیدا کرد. ملت

از نعمت تا نعمت

یوم الله ۱۲ فروردین با اراده مردمی مؤمن و انقلابی و با زعامت رهبری بزرگ الهی تجلی کرد. اگر مقاومت اقشار محروم و مظلوم و همت عالی آنان برای محو استبداد و سیاهی ستم استمرار پیدا نمی کرد، ما همچنان در ظلمتکده های بی روح، نگران کننده و حزن انگیز طاغوت به سر می بردیم. امام خمینی در بیانات، پیام ها و مصاحبه های متعددی نهضت اسلامی ایران را متعلق به ملتی می دانند که به فرمایش ایشان پابرهنه بودند، در خیابان ها فریاد کردند، جوان دادند، خون دادند و پیروز شدند. ایشان تأکید دارند کوخ نشینان و اقشار محروم، اسلام را حفظ کردند و نهضت را پیش بردند و استقلالی که به دست آمد، محصول قیام مستضعفین است که بر کاخ نشینان شرافت دارند. همان هایی که سد بزرگ طاغوت را شکستند و تمام رنج ها و زحمات و فداکاری ها بر دوش آنان بود. این عزیزان شریف و نجیب زمینه های تجلی لطف پروردگار را فراهم کردند و باعث شدند حق بر باطل غلبه یابد و ایمان بر کفر و الحاد فایق آید. همین اقشار برای تداوم انقلاب سرمایه گذاری و در دفاع مقدس و در نبرد با ضد انقلاب، متجاوزین و فرقه های منحرف حماسه آفرینی کردند.

مردمی که در تمام صحنه ها و عرصه ها حضوری تعیین کننده دارند و به فرمایش امام خمینی مالک اصلی انقلاب اسلامی و نظام جمهوری اسلامی هستند، (۱۶) حق دارند درباره برخی موضع گیری های مورد تأمل خواص و عده ای از کارگزاران در باره روابط بین المللی و مسایل و مناسبات سیاسی اظهار نظر کنند و در این باره به تجزیه و تحلیل بپردازند و صادقانه و دلسوزانه انتقاداتی را مطرح کنند. نمی توان بصیرت و فتنه شناسی و بینش

بود. شعارهای اصلی و اساسی مردم طی ایام مبارزات حاکی از علاقه مردم به جمهوری اسلامی و برپایی نظامی با الهام از اعتقادات اسلامی و شرع انور بود؛ بنابراین اگر همه پرسى هم به عمل نمی آمد و رهبری انقلاب بلافاصله بعد از پیروزی، نظام سیاسی جدید را جمهوری اسلامی اعلام می کردند، با توجه به مقدمات نهضت و راهی که تا آن روز طی شده بود، امری عادی و طبیعی جلوه می کرد. با این حال، امام تصمیم گرفتند همه پرسى در باره اخذ پاسخ آری و یا نه به سؤال جمهوری اسلامی صورت گیرد.

این تصمیم مهم که تا حدی در مقایسه با انقلاب های رخ داده در جهان، شگفت انگیز جلوه می کرد، پیام های متعددی دارد. از یک سو نشان می دهد که حکومت اسلامی بر پایه آرای عمومی مردم تشکیل شد و در واقع نظامی انتخاباتی است و از دیگر سو اعتماد متقابل و تنگاتنگ و عمیق رهبری و مردم را با یکدیگر متجلی می سازد و مانع از اشکال تراشی معاندین و صاحب نظران مغرض غربی و یا تحلیل گران جاهل جهانی در باب تشکیل این نظام می گردد.

در روزهای قبل از برگزاری انتخابات هم گروهک های ضدانقلاب که از سوی ابرقدرت ها تغذیه فکری و سیاسی می شدند، کوشیدند در مناطقی از ایران تشنج هایی به وجود آورند تا موضوع پذیرش جمهوری اسلامی از سوی مردم را مورد خدشه قرار دهند، اما مردم بدون توجه به این دسیسه ها و فتنه انگیزی ها با شور و هیجان خاصی در انتخاباتی که طی روزهای جمعه و شنبه دهم و یازدهم فروردین ۱۳۵۸ برگزار شدند شرکت کردند و ۹۸٪ درصد کسانی که براساس قانون انتخابات حق شرکت در این همه پرسى را داشتند به جمهوری اسلامی پاسخ آری دادند. (۱۵)

لعنت خدا و بندگان خدا چیزی با خودشان نبردند. باید محبت مردم را مورد احترام قرارداد و به آنان اعتنا کرد تا به دستگاه حاکمه وصل باشند و پشت سرش قرار گیرند. نظام ما تا حالا این گونه بوده است و بعد از این هم باید این طور باشد. بزرگ‌ترین بحران‌ها را هم همین عاطفه و محبت مردم از سر خواهد گذراند. (۱۷)

ایشان در جای دیگر فرمودند: «مردم اسلام را می‌خواهند. آحاد مردم از نظام حاکم بر کشور می‌خواهند که مسلمان باشند و مسلمانی عمل کنند و اسلام را در جامعه تحقق بخشند.» (۱۸)

بر اثر مقاومت و استواری مردم و اراده پولادین آنان که از ایمان و تقوا سرچشمه می‌گرفت، خداوند نعمت نظام اسلامی را فرو فرستاد و در یوم‌الله ۱۲ فروردین ما شاهد نزول این رحمت الهی بودیم، اما برای صیانت از این لطف پروردگار باید همت ورزید و همچنان جامعه و کارگزاران نظام به صبر و پایداری در این مسیر نیاز دارند و اگر غیر از این رفتار شود، بعید نیست که نعمت تبدیل به نعمت گردد.»

امام خمینی خطاب به نمایندگان مجلس شورای اسلامی و در پرهیز دادن از رویارویی‌ها و تضعیف یکدیگر و برخوردهای غیراسلامی در محیط مجلس و در سخنرانی‌ها، موضع‌گیری‌ها و نوشته‌ها این گونه انداز می‌نمایند: «... بترسید از آن روزی که مردم بفهمند در باطن ذات شما چیست و یک انفجار حاصل بشود. از آن روز بترسید که ممکن است یکی از ایام‌الله، خدای نخواسته باز پیدا بشود و آن روز دیگر قضیه این نیست که برگردیم به ۲۲ بهمن [سال ۱۳۵۷] قضیه [این] است که فاتحه همه ما را می‌خوانند.» (۱۹)

انقلابی و شعور سیاسی این ولینعمتان انقلاب را نادیده گرفت و تذکرات و هشدارهای چنین افرادی را برنتابید. فراموش نکنیم در صدر اسلام این ابوذر غفاری‌ها، میثم تمارها، مقداده‌ها، یاسرها و اشخاصی نظیر آنان بودند که در برابر دژخیمان و غاصبان خلافت، از سنگر امامت و ولایت صیانت کردند و همین‌ها بودند که شرایط جهان اسلام را به گونه‌ای فراهم آوردند که دانشمندانی چون ابوعلی سینا، خواجه نصیرطوسی، ابوریحان بیرونی و امثال آنان در تولید علم و معرفت و خلق آثاری ارزشمند، به موفقیت‌هایی نائل آمدند. وارثان صحابی معصومین در عرصه‌های گوناگون نظام اسلامی حضور دارند و همه جریان‌ها و تشکل‌های سیاسی و اجتماعی را رصد می‌کنند که مبادا بوستان انقلاب اسلامی دچار آفت‌ها و علف‌های هرزی گردد و گرد و غبار و آلودگی ناشی از التهاب‌های گروه‌ها و فرقه‌ها بین امت مسلمان و رهبری انقلاب انفصال و انفکاک به وجود آورد.

از مکتب امام خمینی و مقام معظم رهبری درس پیام‌وریم و این مردم مقاوم و نستوه را دست‌کم نگیریم؛ آنان را برای رسیدن به مقاصد جناحی و حزبی و خودمحوری از خویش طرد نکنیم و سند اهانت را حواله ایشان ننماییم. مقام معظم رهبری فرموده‌اند: «آقایان این مردم همان طور که امام مکرر فرمودند ولینعمت‌های ما هستند، این شوخی نیست. من یکی از مسئولان را در محضری دیدم که برخوردش با مردم قدری متکبرانه بود. گفتم به ایشان بگویید اگر می‌خواهد جبران آن برخورد را بکند باید در همان طور محضری ظاهر بشود و بگوید ای مردم! من نوکر شمایم. یک مسئول کشور چه کاره است؟ فلسفه وجودی ما غیر از خدمت به مردم چیست؟ این اسم‌ها و سمت‌ها و تیترها که افتخاری ندارند. در طول تاریخ خیلی‌ها با این اسم‌ها آمدند و رفتند، اما جز

- مقام معظم رهبری نیز در دیدار با کارگزاران نظام جمهوری اسلامی ایران این گونه هشدار دادند: «خدا نعمت را بر نمی گرداند. ما هستیم که با رفتار خودمان، با عقبگرد خودمان، با سوءتدبیر خودمان در باره امور خویش، نعمت را برمی گردانیم؟ قرآن به ما یاد می دهد که از زیاده روی هایتان [نسبت] به آنچه در امر خودتان انجام داده اید استغفار کنید: «رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا» (۲۰) در جنگ احد قضیه برگشت: «مِنْ بَعْدِ مَا أَرَيْكُمْ مَا تُحِبُّونَ» (۲۱) بعد از آنکه خداوند طلیعه پیروزی را نشان داد، اشتباه کردند، البته چون مؤمن اند، چون هدف ها را دوست دارند، خداوند می گذرد و جبران و کمک می کند... ما مأموریم برای اینکه شکاف و کمینگاه را حراست و محافظت کنیم. اگر غفلت کردیم، دشمن ما را دور خواهد زد و ضایعه خواهد آفرید. اساس قضیه در درون خود ماست.» (۲۲)
- ۱۱- بقره، ۲۴۹.
 ۱۲- یوسف، ۸۷.
 ۱۳- آل عمران، ۱۰۳.
 ۱۴- صحیفه امام، ج ۱، صص ۴۵۳-۴۵۲.
 ۱۵- تحلیلی از انقلاب اسلامی ایران، دفتر تحقیقات و برنامه ریزی درسی وزارت آموزش و پرورش، صص ۱۶۶ و ۱۶۷.
 ۱۶- در جست و جوی راه از کلام امام، دفتر اول، صص ۴۳، ۴۴، ۴۵ و ۱۱۹.
 ۱۷- حدیث ولایت (مجموعه رهنمودهای مقام معظم رهبری، ج ۷، صص ۲۵۶-۲۵۴).
 ۱۸- همان مأخذ، ج ۴، صص ۴۶.
 ۱۹- صحیفه امام، ج ۱۴، صص ۳۸۰.
 ۲۰- آل عمران، ۱۴۷.
 ۲۱- همان، ۱۵۲.
 ۲۲- حدیث ولایت، ج ۷، صص ۲۵۰-۲۴۹.

پی نوشت ها

به قلم: غلامرضا گلی زواره

منبع: نشریه پاسدار اسلام

- ۱- ابراهیم، ۵.
 ۲- نهج البلاغه، خطبه ۲۲۲.
 ۳- همان، نامه ۶۷.
 ۴- شرح نهج البلاغه، عبدالحمید بن هبداالله معروف به ابن ابی الحدید، ج ۱۸، صص ۳۱.
 ۵- المیزان فی تفسیر القرآن، علامه سیدمحمد حسین طباطبایی، ج ۱۳، صص ۱۴ و ج ۱۸، صص ۱۷۶.
 ۶- صحیفه امام، ج نهم، صص ۴۶۸-۴۶۶.
 ۷- همان مأخذ، ج ۱۴، صص ۶۴.
 ۸- همان منبع، ج ۶، صص ۴۵۳-۴۵۴.
 ۹- فرازی از پیام امام خمینی به مناسبت ۱۲ فروردین سال ۱۳۵۸ و برگزاری فرماندوم جمهوری اسلامی ایران.
 ۱۰- صحیفه امام، ج ۶، صص ۴۳۳ و ۴۴۹.

۱۲ فروردین

جمهوری اسلامی ایران

آرک

خلاصه محصول بیست و دو بهمن روز جمهوری اسلامی روز دوازدهم فروردین بود. یک خصوصیت دیگر هم در روز جمهوری اسلامی ما هست و آن این که آن روز عید فقط ما مردم ایران نیست، بلکه عید همه‌ی کسانی می‌تواند باشد که مسلمانند.

۱۳۶۴/۰۱/۱۰